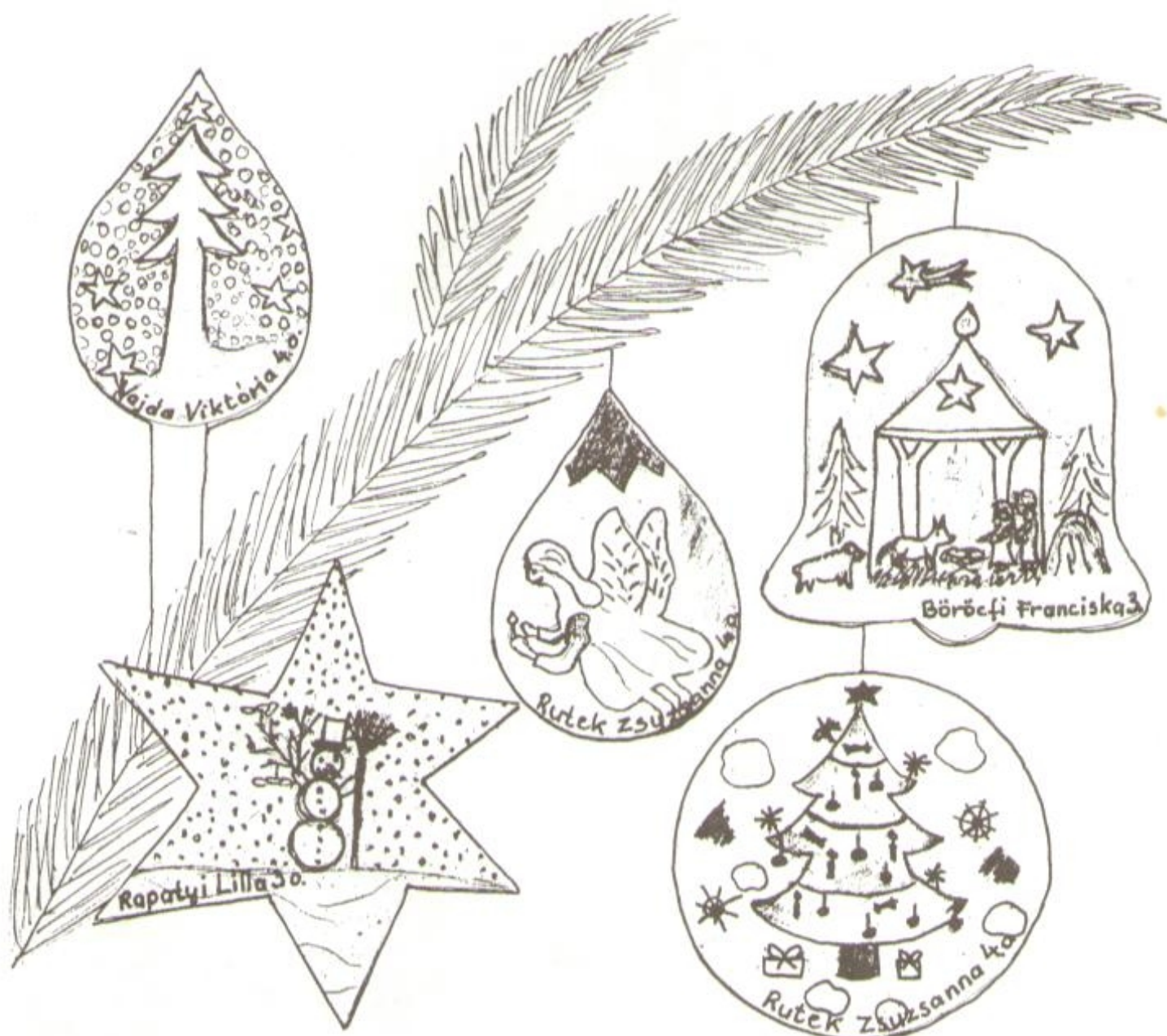

Suli-buli

IV. évfolyam 1. szám A JUTAI NAGY ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

1998. december

Tartalom

Innen indultam: 35 év emlékei - Bemutatkozunk: Az új első osztály -
Visszapillantó: táborozásról, túráról, erdei iskoláról, kirándulásról, versenyről, színházról -
Így írunk mi - Jeles napok: Mikulás, karácsony - Rejtvény - Hírek

Karácsony előtti gondolatok

Donászy Magda
Fenyő-köszöntő

*Köszöntelek, te zöld fenyő!
Megszépítetted házunk.
Hóuzmarás karod körül
kítárt szívünkkel állunk.*

*A messziség küldötteként
vállaltad véges sorsod,
mert ránk borult a hosszú éj,
mely fényt, reményt kioltott.*

*Ott hagytad régi otthonod:
fenyőbarátod, társad.
Az erdők gyantás illata
bezárt szobákban száll csak.*

*A tág határok álma is
árad tövében fészkel,
amíg halódó illatod
kályhák tűzében vész el.*

*A szín és élet is te vagy,
s ameddig árad zöldell,
betöltesz otthont és szívet
a békeséges csönddel.*

Az emberi életben az ünnepi alkalmaknak, szertartásoknak megkülönböztetett jelentőségük van.

Minden bizonnyal az év legnagyobb ünnepe, amelynek a leggazdagabb tartalma van a karácsony. A karácsony a béke, a szeretet erkölcsi parancsát jelenti mindannyiunk számára, a megbékélés, az emberi kapcsolatok ünnepe.

A karácsonyi ünnepkör az adventtel, a karácsonyra való készülődéssel kezdődik. Az advent Jézus születésére való várakozás, felkészülés, a reménykedés időszaka. Andrásnap utáni első vasárnapkal kezdődik és december 24-ig az ún. szentestéig tart. E négy hét minden napja valami várakozást, Jézus eljövételére való készülődést jelent. A vallásos emberek számára az advent a bűnt, a bűnbánat időszaka, az emberiség Megváltóját, a karácsonyi kisgyermeket, a Kisjézus születését várja, reméli mindenki... És mit hoz a ka-

racsonyi gyermek? Miért köszöntik őt a háromkirályok? Isten fiát üdvözlük Jézusban a napkeletről jött vének, azt a fiút, aki szeretetet hoz majd a földre, aki bírja lesz jóknak, rosszaknak...

Adventban újra elkezdjük észrevenni a remény pici fényeit és várunk. Várunk, míg azok nagyobbak, erősebbek lesznek, közelebb és közelebb jönnek, amíg mindent eláraszt a világosság. Advent az öröm ünnepe is, első sorban a közös öröm ideje, egymás tisztelésének, megbecsülésének kifejezése is. Az az idő, amit a gyerekekkel nagyon szívesen, sok fantáziával, ötlettel, közös munkálkodással tölthetünk el segítve a másikat, sokat tanulva egymástól.

Az adventi időszak jó alkalom arra, hogy a közelünkben élőknek megmutassuk szeretetünket, örömet szerezzünk nekik, megvigasztaljuk azokat, akik szomorúak, segítsünk azokon, akik bajban vannak.

Hogyan keletkezett a karácsony ünnepe?

A kereszténység korai éveiben a hívők közössége január 6-án ünnepelte az év legszentebb napját, az Üdvözítő keresztelőjét.

Sokakban azonban élt még a régi pogány hit. December 25-én egykor az egyiptomiak, a perzsák, a görögök, a rómaiak ünnepelték fény- és napistenük születését. E napon mindenütt áldozati ünnepeket tartottak, mert az emberek nem tudták olyan gyorsan elfeledni ősi szokásaikat, még akkor sem, amikor már a keresztény hithez csatlakoztak.

Jézus Krisztus születésének napját senki sem ismerte pontosan. De tudták, hogy az Üdvözítő a "világ világosságának" is mondta magát. Miért ne ünnepeljék hát a fény napján a születésnapját?

Így történt, hogy Krisztus utáni IV. századtól már 24-én kezdték ünnepelni karácsony előestéjét, a szentestét, és az év legsötétebb, legnehezebb időszakát az élet kezdetének és a szeretetnek a sugárzó ünnepévé emelték.

A karácsony jelképei

A karácsony Jézus Krisztus földi megszületésének az ünnepe, melyet az egész keresztény egyház december 25-ére tesz.

A karácsonynak igen fontos jelképei:

A **jászol** a legősibb és legbeszédesebb szimbóluma a karácsonyi eseményeknek, mely Isten értetlenségét, felfoghatatlan nagy szeretetét hirdeti. Azt a szeretetet, amely még azt is vállalja, hogy az isteni Gyermekek jászol szalmáján pihenjen. De arról is beszél a jászol, hogy milyen fogadtatásban részesült itt közöttünk Isten fia: "Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be őt." - írja János evangélista a karácsonyi eseményekről.

A **kereszt**: a karácsonyi esemény elválaszthatatlan nagypéntektől, a kereszt ünneptől. Hiszen a Gyermekek nemcsak születése percében fogadta rideg elutasítás. A jászol és a kereszt között járta végig Isten fia a földi életutat. Aki a jászolbölcsőben fekszik, az nem más, mint a kereszten szenvedő, értünk meg-

feszített Jézus. A két jelkép; a jászol és a kereszt ezért elválaszthatatlanul összetartoznak.

A **karácsonyfa**: a díszekkel és gyertyákkal ékesített fenyőfa, mely ma a szenteste jelképe, nem létezett mindig. A karácsonyfa-állítás szokásának elterjedéséről sokféle elképzelés alakult ki. Ezek közül az egyik ezt mondja: "A szent család Egyiptomból hazajövet Názáretben élt. József műhelyében dolgozott, Mária fent, a kis Jézus pedig hulladék fából keresztet ácsolt, amely ágakat hajtott és szép zöld lombokat. Majd kivirágzott és fénye csillagokat termelt. József rádöbben, hogy éppen akkor volt a Gyermekek születésnapja. Mária titokban telerakta a fa ágait eggyel-mással, aranyos dióval, ünnepi ruhával. A kis Jézus örömmel nézett a fára. Eljöttek játszótársai is, akik felköszöntötték."

Hazánkban az első karácsonyfák a XIX. század első felében jelentek meg, hogy a karácsony jelképévé váljanak.

Karácsonyi népszokások

A karácsonyi ünnepkör népszokásai rendkívül gazdagok, színesek és változatosak. Hozzájuk sokszínű hiedelmek, jóslások, tilalmak fűződnek.

Krisztus születésének történetét már nagyon korán megjelenítették templomi játékok keretében, a szájláskereséstől kezdve a pásztorok és a napkeleti bölcsek jelenetéig. Ezután hamar elterjedt

a "betlehem" felállításának szokása, a szent esemény szobrokkal való megelevenítése és dramatizálása.

A karácsonyi ünnepkör legkedvesebb dramatikus szokása a betlehemezés, melynek két formáját ismerjük: a bábokkal vagy az élő szereplőkkel megjelenített játékot.

A karácsonyi ünnepkörhöz tartozik egy másik dramatikus szokás, a regölés, amely az egyik legrégebbi pogány eredetű népszokásaink közé tartozik.

A regölés termékenységet, bőséget kívánó, párokat összehívó szokás. Ilyenkor gyermekek, legények és felnőtt férfiak jártak

házzal házzal, békességet, boldogságot, bő termést kívánva a következő évre.

Ide tartoznak még az István-, János-napi köszöntők, a prószenk-napi vesszőzés, óév búcsúztatás, újév köszöntés.

A karácsonyi ünnepkört a vízkereszt-napja zárja le, amely nevét Jézus vízzel való megkeresztelkedéséről kapta.

Juhász Gyula

Karácsony felé

*Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.*

*A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.*

*...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
Ilyenkor decemberben.*

*...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk
rendületlen,
S ne csak így decemberben.*

Karácsonyi köszöntő

*Az ég ölelkezett im akkor a földdel
Az egy igaz isten az emberiséggel,
Új hit, új reménység szállott a szívekbe,
Lelki békesség és áldás a hívekre.
Áldott, áldott ki jött az Úrnak nevében,
Hozsánna, dicsőség a magasságos
mennyben!
E földön meg legyen végre már békesség,
Az emberek között örök testvériség!*

Ügyes kezek

a karácsonyi készülődéshez

Advent négyhetes időszaka mindenhol a karácsonyra való készülődéssel telik el. Néhány ötlet ahhoz, hogyan tehetjük még színesebbé, hangulatosabbá a karácsonyi készülődést.

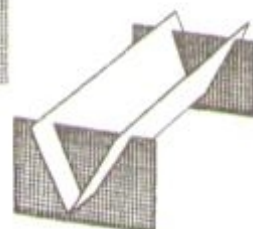
Adventi lámpás: sokféleképpen készíthetünk adventi lámpást. Készíthető egész kicsiben és akkor karácsonyeste odatehetjük az ünnepi asztalra, mindenkinek a tányérja mellé. De tehetjük az adventi koszorú közepébe, vagy egy külön kis asztalkára is.

Ezeket lámpásokat fekete kartonból (fotókarton) készíthetjük. Rajzoljuk le és vágjuk ki az ábrákon lévő formákat! A kivágás után a karton hátuljára ragasszunk színes átlátszó papírt, esetleg celofánt. A két oldal-

szárnyat be lehet hajtani, akkor megáll, és mögé gyertyát állíthatunk. Ablakra is lehet akasztani.

Jászol. Nagyon egyszerűen készíthetjük: a nagyobbik téglalapot úgy vágjuk ki, hogy dupla legyen, az alsó vonalnál félbehajtva. A szaggatott vonal mentén be kell vágni. A kisebbik téglalap lesz a lába (kettő kell belőle), ezeket a széjjelnyitott nagyobb téglalapba a bevágás mentén dugjuk be. Tehetünk bele szalmát, fagolyóból és fehér szalagból készített, bepólyált "kisbabát" is.

Karácsonyfadíszek: az ábrán látható díszeket keménypapírból lehet elkészíteni, fejekhez kicsi fagolyókra vagy keményre összegyúrt (ragasztóval rögzített) vattacsomóra van szükség.

Az elkőborló kiscica

Volt egyszer egy cicamama, annak volt egy kiscicája, Balázsnak hívták.

Egy reggel cicamama elment a boltba. Mikor kiment az ajtón, Balázs felébredt. Balázs azt gondolta, kimegy a rétre gombát szedni, hogy anyukáját meglepje. Balázs ahogy ment mendegélt, sűrű erdőbe ért, azt vette észre, hogy eltévedt.

Nagyon megijedt, elbújt egy bokor mögé, mert zajt hallott. Egy süni volt. Előjött a bokorból. A süni meglepődve így szólt hozzá:

- Mi járatban vagy erre felé te kiscica?

- Elmesélem neked. Amikor felébredtem, anyukám nem volt otthon, és én azt gondoltam kimegyek az erdőbe gombát szedni, hogy meglepjem anyukámat, de eltévedtem. Jaj! Jaj! Most mi lesz velem? Félek! Kérlek segíts rajtam!

- Jól van, jól van, gyere utánam, de vigyázz a tuskéimhez ne érj, mert nagyon szúrósak!

Egyszer csak meghallotta az anyukája hívó hangját, s észrevette, hogy velük szembe jön. Nagyon-nagyon megörült, odaszaladt hozzá, megfogadta hogy soha nem fog elmenni egyedül a szülei nélkül sehova. Barátjának megköszönte, hogy megmutatta a hazafelé vezető utat, elköszönt tőle és boldogan ment anyukájával haza.

Fehér Szabina 2. osztály

Poénvadászat

Pistike későn jön haza az iskolából. Papája kérdőre vonja; hol csavargott?

- Egy bácsi leejtett az utcán egy százast és eddig kereste.

- És mi közöd neked ahhoz?

- ...

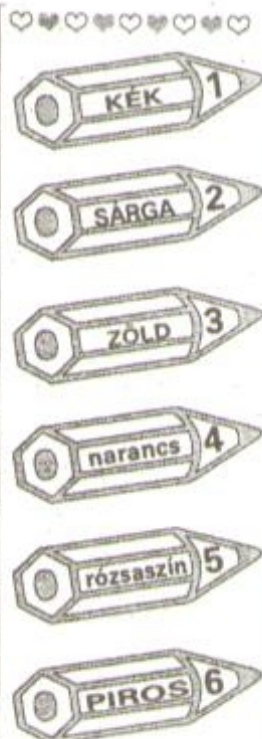
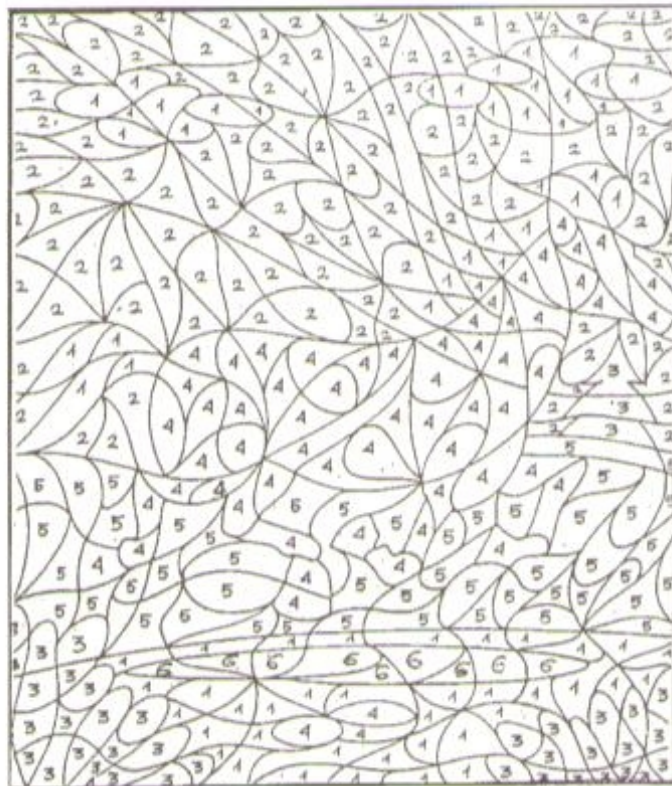
(A válasz a középső függőleges oszlopban van elrejtve.)

Vízszintes: 1. Hibátlan 3. Ravaszdi állat 7. Szervezetünk számára nélkülözhetetlen 9. Megesik rajta a szíve 10. ...-ver 11. Valamit nem enged 12. Lószerszám névelővel 15. Elege van belőle 16. Kutya 17. Össze-vissza lesi! 18. Női név (dec. 1.) 19. Derékszög 21. Azonos msh. 23. Különös, furcsa 24. Kis patakocská 25. Szikla közepe! 26. Sok regényt írt gyerekeknek (Ferenc)

Függőleges: 1. 365 nap 2. Becézett István 4. Lóvontatta buszt 5. Lemennie a pályáról, befejezve a játékot 6. Antal betűi keverve 8. Kettőzve: magyar város 13. Záró msh. 14. Az 1848-as forradalom nagy költője 20. Kis róka, magyar rajzfilmhős 22. Időmérő szerkezet 24. Vérszótorna

Na mi jön ki belőle?

Hörcsög ballada

Akváriumi forgácsházban hörcsőgpapa, s hörcsőgmama szép csendesén éldegélt.

Néha-néha hajba kaptak, aztán mégis összebújtak, szokás szerint esténként.

Egyszer aztán hörcsőgmama elbújt az egyik zugban, megszülte tizenkettő kiskölykét.

Hörcsőgpapa lelapulva aggódik, hogy minden rendben zajlik-e.

Néha-néha elköszál az egyik-másik, de hörcsőgmama sosem tágit visszaviszi kiskölykét.

Telt az idő, múlt az idő, a picinyek felnöttek, apák lettek, anyák lettek, s nekik is kiskölykeik születtek.

Endre Barbara 3. o.

Hírharang

→ Nyári táborozáson 39 tanulónk vett részt Fonyódligetben.

→ 140.000 Ft-ot nyertünk pályázaton túrázásra, melyet júniusban községi kirándulásra fordítottunk.

→ A 3. és 4. osztályosok augusztusban Sziágyon töltöttek néhány napot az erdei iskolában.

→ Szeptember 1-jén 11 első osztályos kislány kezdte meg iskolánkban a tanévet. Tankönyveiket az önkormányzat vásárolta meg.

→ Katolikus és református hittan is van iskolánkban, heti 1-1 alkalommal.

→ Ebben a tanévben is részt vesznek úszásközpontú tanulóink, heti 1 alkalommal Kaposváron, a Gyakorló iskolában. Az uszoda bérleti díját az önkormányzat fizeti.

→ Az úttörőszövetség által meghirdetett vers- és meseíró pályázaton: Nezei Csilla 2. o. első helyezést, Endre Barbara 3. o. második helyezést, Fábos Veronika 3. o. harmadik helyezést ért el.

→ Országos feladatmegoldó tanulmányi versenyen matematikából, magyar nyelv- és irodalomból, környezetismeretből 18 tanulónk indul.

→ A Csiky Gergely Színház két gyermekelőadását (Hókirálynő; A három jószívű rabló) iskolánk tanulói is megtekintik.

→ Decemberben műsoros karácsonyi estet tartunk a kultúrházban.

→ Még a téli szünet előtt sor kerül iskolánk új szárnyának ünnepélyes átadására.

→ Februárban tartjuk a hagyományos műsoros farsangi bálunkat.

Innen indultam

Harmincöt év emlékei

1963. augusztus 1. A 22 éves pályakezdő tanítónő, Nagy Lajosné megkapta kinevezését a jutai Általános Iskolába. 3 évig osztálytanítónaként, majd 32 évig iskolavezetőként tanított itt. 1998. tanévzárón elköszöntünk tőle, 35 évi munka után nyugdíjba ment. Vele beszélgettünk az elmúlt időkről.

- Milyen volt az iskola, mikor idejött?

- A maihoz képest kicsit ütött-kopott. A külső vakolat csak meszelés volt. Az ablakok korhadtak, verebek fészkeltek bennük. Azóta már kétszer volt ablakesere. A padlót gázolajjal kenték fel. Két tanteremben tanítottunk. Napközi nem volt. Az alsó szintet szenespincének használtuk. WC

az udvaron volt. Az osztályokban hatalmas cserépkályha állt, és inkább hideg volt, mint meleg. Az első tél emlékezetes volt, napokig télikabátban, kesztyűben voltunk a tanteremben. Nem tanultunk, de haza se mehettünk. Rajzoltunk és beszélgettünk. A gyerekek persze örültek.

- Hogyan voltak berendezve az osztályok?

- A nagy zöld táblák és a sárga padok már akkor is megvoltak. A szülők segítségével újjitottuk fel (és hogy ma is elég jó állapotban vannak, az a gyerekeket dicséri, hogy vigyáztak rájuk). Minden évben valamit vásároltunk, és apránként alakult ki a mai állapot.

- Volt TV, magnó, videó?

- Egy fekete-fehér TV volt csak, amit a TSZ ajándékozott az iskolának. Sok év után vehettünk csak magnót, lemezejátszót. Könyv is kevés volt. A szemléltetőeszközök elavultak. Ahogy változott az oktatás, úgy kellett az új eszközöket beszerezni. Ez most is így van. Állandóan pótolni kell a megváltozott igények szerint a felszerelést, a könyveket, a szemléltető eszközöket.

- Hány gyereket tanított összesen?

- Több százat, és mindig összevont osztályban.

- Nehéz volt?

- Az első években igen. Hozzá kellett szokni, hogy mindig kétfelé kell figyelni. És a pedagógusnak is készülni kell az órákra: megtervezni a munkát, kiválasztani a feladatokat, felmérő lapokat szerkeszteni, füzeteket javítani, és még sok minden van, ami az eredményes munka feltétele.

- Minek örült legjobban munkája során?

- Több dolognak. Ha tanítványaim teljesítményét fokozni tudtam, ha felső tagozat-

A fiatal tanítónő az osztályával

ban is megtartották alsós jegyeiket; amikor iskolánkról, eredményeinkről videofilmet készítették és bemutatták Kecskeméten az összevont osztályban tanítók országos szakmai továbbképzésén; amikor éveken át tapasztalatcsere-látogatásra ide jöttek a megye hasonló kisiskoláiból a tanítók; és persze annak az elismerésnek is, amikor először a "Kiváló Munkáért" Kaposváron, majd a 25 éves pedagógiai munkáért a Parlamentben átvehettem a minisztertől a "Kiváló Pedagógus" kitüntetést.

- Mikor határozta el, hogy tanító lesz?

- Elég későn. Amikor harmadikos gimnazista voltam. Először divattervező vagy ehhez hasonló pályát szerettem volna, ahol rajzolni, tervezni kell. A másik kedvencem a kémia volt, vegyészetet is szívesen tanultam volna. Végül gimnáziumba jelentkeztem, ahol latin nyelvet tanultam

a kötelező orosz nyelv mellett. Rokonságomban több pedagógus volt már, és ez erősen befolyásolta döntésemet, hogy tanítóképzőben tanuljak tovább. Így kerültem Kaposvárra.

- Nem bánta meg, hogy tanító lett?

- Nem, mert nagyon sok sikerélményem volt, nemcsak a gyerekek tudásának, jellemének alakításában, hanem az iskola és környékének kialakításában is.

- A régi diákjai közül ismerünk mi valakit?

- Igen. Viki apukáját, Ági tanító nénit és férjét, Hajni nénit. Hozzám járt Marika óvónéni is, Ilonka néni aki az óvoda konyháján dolgozik, Stanics Marika néni, Szabó Katica, Csikós Katinka, Mátés Ági, Magda Brigi anyukája, Száraz Krisztián apukája.

- A tanító néni hol járt iskolába, és ki tanította?

- Nagykanizsán jártam általános- és középiskolába is. Első tanítóm Futó Mária volt, de minden tanítómra, tanáromra emlékszem.

- Melyik tantárgyat szerette, és milyen tanuló volt?

- Alsó tagozatos koromra alig emlékszem, de a rajzot, éneket, testnevelést kézimunkát mindig szerettem. Felső koromban a kémiával, matematikával, gimnazista koromban a magyarral bővült a kedvenc tárgyak sora. A bizonyítványomban egy-két négyes mindig volt. A fizikát nem szerettem, és a történelmet se mindig.

- Mi volt a kedvenc időtöltése?

- Gyerekkoromban nem volt annyi játékom mint most nektek. Malmoztunk, kártyáztunk. Negyedikes koromban kezdtem zongorázni, gimnazista koromban megtanultam tangóharmonikázni és az olvasás mellett ez volt a legkedvesebb időtöltésem. Táncolni is szerettem, tagja voltam a néptánc-csoportnak. A rajz is hobbi maradt. Gimnazistaként kerámiafestő szakkörbe jártam. És a mozi - ha volt pénz jegyre! Olyan volt ez, mint ma nektek a TV, videó.

- Most nyugdíjasként mivel tölti idejét?

- Egyelőre leköt a házimunka. De szeretnék sok olyan könyvet elolvasni, amire eddig nem volt időm.

Rutek Zsuzsanna 4. o.

Vajda Viktória 4. o.

A búcsú perceiben, kollegáival

Kilenc év után

Csécs Tünde vagyok. 1985. és 1989. között a jutai Általános Iskola tanulója voltam. Felső tagozatra a kaposvári Honvéd Utcai Általános Iskolába jártam. 1997-ben érettségiztem a Tánács Mihály Gimnáziumban, jelenleg pedig a Csokonai Vitéz Mihály

Tanítóképző Főiskola másodéves hallgatója vagyok.

Be kell vallanom, nem gyakran tettem eleget annak a szíves invitálásnak, amellyel a ballagókat újukra engedik az iskolából. Ritkán találkoztam és beszélgettem volt tanáraimmal. Ennek ellenére lehetőséget kaptam, hogy a második év eleji kötelező gyakorlatomat itt töltssem le.

Nagyon sok változás történt azóta, hogy 10 évesen elmentem ebből az iskolából, mégis ennyi év után is eszembe jutottak kellemes emlékek az itt töltött időből. Természetesen a legnagyobb változás az, hogy

nem diákként, hanem pedagógus-jelöltként vettem részt az iskolai munkában egy rövid ideig. A tanulók nagyon kedvesek, aranyosak voltak. A tanítók pedig segítettek a feladataim elvégzésében. Jól éreztem magam az egy hét alatt.

Az új iskola

Ahogy rá gondolok a régi iskolámra, előttem lebeg az összes tanítóm arcképe, és felidézem magamban az első négy osztály élményeit.

A Zrínyi Ilona Általános Iskola 5. b. osztályába járok, 22-ed magammal, vagyis 23-an vagyunk, az osztályban. Osztályfőnökömet Tarné Mázsa Annának hívják és matematikát tanít.

Már sok jó barátot szereztem. Az iskolai tanév bővelkedik programokban (Színpad est, Mikulás bál) és sokszor kirándulunk. Az iskola 3-szor tesz túrát Ausztriában, az angolok Angliában, Fonyódligeten és a Desedán.

Sajnos, egyszerre két nyelvet nem tudok tanulni az iskolában, ezért az angolt magántanárnál tanulom, mivel "német osztályba" kerültem.

Azért néha visszagondolok a régi közösségre, és az iskolára.

Tarján Tamás V/b.

Az új tanító néni

Nevem Lain Henriette. 1976. nyarán születtem Kaposváron. Jelenleg is itt lakom szüleimmel, egy nővérem van, Bernadette, aki szintén pedagógus. Pályaválasztásomat már a gimnáziumi évek alatt is a gyerekek iránti ér-

deklódésem határozta meg. A gimnázium pedagógiai tagozatára jártam, ahol sok időt töltöttem el a gyerekek között különböző iskolákban s lehetőségünk nyílt arra, hogy foglalkozásokat és egyéb programokat szervezzünk számukra. A gyerekek iránti szeretetem és érdeklődésem hajtott tovább a tanítói pálya felé. Az idén fejeztem be tanulmányaimat a Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskolán.

Ez az első munkahelyem, ahol napközis tanító vagyok. Délelőtt technikát és drámát tanítok a gyerekeknek. Kisiskola és falusi iskola lévén nagyon tetszik az itteni "családi-as" légkör, ahol sokkal nagyobb lehetőség nyílik arra, hogy személy szerint egy-egy gyerek több odafigyelést és törődést kapjon, szemben a nagyobb létszámú iskolákkal.

Kollégáimtól sok segítséget és biztatást kapok a munkámhoz, a gyerekek között pedig nagyon jól érzem magam. A gyerekekkel való közös munka során úgy érzem, nemcsak ők alakulnak és változnak nap mint nap, hanem valahol engem is alakítanak. Nagyon megragadott például az elsősök érdeklődése,

nyitottsága és fogékonysága a világ akár legapróbb dolgai iránt is.

A gyerekeken, a munkámon kívül nagyon szeretem az állatokat, különösen az ötéves szürke uszkáromért rajongok. Kedvenc állataim közé tartoznak a kutyák az emberek iránti hűségük és ragaszkodásuk miatt.

Szabadidőmben, ha hosszabb kikapcsolódásra látok esélyt, szívesen veszek a kezembe könyvet és mélyedek bele egy-egy hosszabb regénybe. Mondhatom azt is, hogy hobbim a könyvgyűjtés és az olvasás. Szeretek a szép, értékes és érdekes könyveket. Szívesen hallgatom zenét akár a késői órákban is. A komoly- és könnyűzenét egyaránt szeretem. Iskolás éveim alatt - magasságomból adódóan - kosárlabdáztam, így a sport az iskolából kikerülve sem maradhat el a szabadidőmben. Kellemes időben barátaimmal szívesen kerékpározok a természetben.

Kívülről néha kissé zárkózott embernek látszom, de ezzel ellentétben nagyon szeretem a humort, a vidámságot. Az erre fogékony emberekkel szívesen vagyok együtt.

Elsősök lettünk

1995. szeptembere óta dolgozom ebben az iskolában. Nagyon szívesen jöttem ide, remek gyerekek és kitűnő kollégák közt keztem el a munkát. Nagyon sokat tanultam tőlük, nemcsak szakmai téren. Három év napközis munka után idén szeptembertől elsős osztályfőnökként kezdhettem el a tanévet. Nagy várakozással néztem az év elé, lapozgattam a könyveket, a kollégákkal csinosítottam a tantermet, és készültem az új feladatra.

Tizenegy kisgyermek került az osztályba. Három lányom van: Bodzai Melinda, Porcsa Lili és Szabó Katalin, illetve nyolc fiam: Buzsáki Márton, Dombóvári Márton, Gerner Attila, Horváth Gábor, Koponya Gergely, Krakter Erik, Rónai Gábor és Solymosi Kristóf. Nagyon szorgalmasak, aranyosak, kedvesek, szeretem őket. Velük beszélgettem az iskoláról.

- Vártatok-e az iskolát és ha igen, miért?

Gergő:

- Én azért, vártam, mert itt nem kell aludni.

H. Gábor:

- Én azért, mert nem tudtam, hogy milyen, meg nem kell aludni, megtanulunk olvasni, írni.

Erik:

- Itt megtanulok írni, olvasni, mert még nem tudtam.

D. Marci:

- Én azért vártam mert csak 1 évet jártam ebbe az oviba és még nem találtam ilyen rövid idő alatt barátokat és így gondoltam, hogy az iskolában csak-csak lesz barátom. Mindenki látja, hogy már nagyok vagyunk és itt olyan dolgok vannak, amik az óvodában nincsenek.

Lili:

- Én is vártam, mert itt megtanultam mindenfélét, amit az óvodában nem tudtam és itt

okosabb lettem.

Attila:

- Itt sokkal jobb szerintem, mert itt írhatunk, nem kell lefeküdni, okosabbak leszünk.

Melinda:

- Én azért vártam, mert én korán kelő vagyok és az iskolába korán kell menni és már sok piros pontom van.

Katica:

- Itt nem kell aludni, sok piros pontot lehet kapni, meg lehet tanulni írni, olvasni, kedvesek a tanító nénik.

B. Marci:

- Én is az írás, olvasás miatt vártam az iskolát, sok piros csillagot lehet szerezni.

R. Gábor:

- Nekem otthon mondták, hogy az iskolában fogunk szorozni és én már nagyon vártam.

- Mi az, amin változtatnátok?

R. Gábor:

- Én azt szeretném, ha több szünet lenne.

Gergő:

- Több játékot szeretnék.

Ati:

- Én semmin, mert szerintem itt minden jó. Még vagyok elégedve, mert a tanító nénik is kedvesek.

Katica:

- A matekon egy kicsit változtatnék, inkább szívesebben hajtogatnék, jó lenne, ha több lenne a szünet.

Meli:

- Egy kicsit egyhangú az iskola, kevés a virág.

Lili:

- Én meg vagyok elégedve az iskolával, nekem itt nagyon jó és kedvesek a tanító nénik.

D. Marci:

- Ne lapozzunk össze-vissza a könyvben, mert múltkor is azért kaptam feketét a házi feladatra, mert anyukával nem találtuk a lelkét.

H. Gábor:

- Jó minden, de jó lenne, ha működne a TV és lehetne tévézni. Hosszabb szüneteket szeretnék.

A kedvenc tantárgyaikról is megkérdeztem őket. Természetesen mindenkinek az a kedvenc tantárgya, amelyből a legtöbb piros pontja van, amely a legjobban megy neki.

Összességében tehát jól érzik magukat az iskolában és reméljük, hogy a 4. osztály végén is ilyen őszintén és szeretettel fognak beszélni az itt töltött évekről.

Bogdán Szeverina
tanító

„Matek órán”

Dombóvári Marci

„Magyar órán”

Szabó Katica 1.o.

„A tanító néni”

Krakter Erik 1.o.

„Megyek az iskolába”

Buzsáki Márton 1.o.

„Szünetben”

Porcsa Lili 1.o.

Táborozás Fonyódligeten

Már harmadik alkalommal határoztunk el az iskolánk, hogy a tanév utolsó hetét Fonyódligeten töltjük. Tudtuk, hogy milyen lesz a tábor, de azért nagyon izgultunk. Autóval vitték el minket a szülők.

Végre odaértünk!

A táborban sok kis, hatágyas faház helyezkedett el, az egyikben mi telepedtünk le. Szemben a faházakkal állt egy nagy ebédlő. A Balaton is elég közel volt hozzánk.

Lepakoltunk, elrendezkedtünk a szobában. Volt egy kis veszekedés is, mert nem nagyon fértünk el. Ági néni beszédet tartott, majd elbúcsúztunk anyukánktól. Először ebédelni mentünk át. Az étkezés önkiszolgáló rendszerben működött. Az ennivaló nem volt túl jó, de azért meg lehetett enni. Evés után pihenőt tartottunk, aztán irány a strand!

Sokat fürödtünk, napoztunk. Finom, langyos hullámokat sodort a szél.

Az egész délutánt lent töltöttük, majd hat órakor fölmentünk megvacsorázni. Vacsora után az egész csoport elment egy „esti sétára”, az egy kilométerre lévő fagyizóhoz. Ott a saját pénzünkön bármit vehettünk és játszhatunk.

Esti séta után jött a fürdés, a lefekvés. Első éjszaka fönt maradtunk hajnali 4-ig és buliztunk.

Így telt el hat nap, ötödik és hatodik este focit és kézilabda meccset játszottunk egy budapesti iskola csapatával, valamint egy hajókiránduláson is részt vettünk.

Sajnos véget ért

az egy hét, haza kellett indulnunk.

Bánatosak voltunk, de reméljük, hogy a következő tábor is ilyen jó lesz!

Rutek Zsuzsanna

4. o.

Horváth Attila

4. o.

Indulunk a strandra

Kőszegen Nyaraltunk

Egy nap iskolámmal elindultunk Kőszegre nyaralni. Autóbusszal utaztunk. Kicsit rázós volt az út, de szebbnél szebb tájakon megálltunk.

Balatonendrére láttunk struccokat, lovakat és tevéket. Meghallottuk, hogy tevegelni is lehet. Fel is ültünk, eleinte egy kicsit félünk, de a bácsi megnyugtató minket. Ismét útra keltünk. A legközelebbi megállónk

a sümegi vár volt. Körbejártuk és az ablakon gyönyörű kilátás volt. A vár régies, és magas volt. Mindegyik ajtó mögött más különlegesség várt ránk.

Egy kis idő után visszaindultunk. Újra elindultunk a busszal és egy múzeumba utaztunk. Kitérőn állatokat láttunk. De gyönyörűek voltak! Kisértünk és tovább mentünk. Most már végre Kőszegre értünk. Egy turis-

taszállóban szálltunk meg. Reggelit, ebédet, és vacsorát kaptunk. Az ételek nem a legjobbak voltak, de azért megettük. Este zuhanyozás következett. Miután lefürödtünk, lefeküdtünk aludni. Másnap megreggeliztünk és elmentünk túrázni az erdőbe. Egy darabig busszal, aztán gyalog folytattuk útunkat a Hét vezér forráshoz. Sokáig mentünk míg-

nem egy domb fog-

dott minket, amint óvatosan legyalogoltunk és megtaláltuk a Hét vezér forrást. Rá volt írva a Hét vezér neve, és hét lyukból folyt a víz. Ittunk, ettünk, amit vittünk. A tó gyönyörű volt, habár egy kicsit szennyezett, mert tele volt dobálva szeméttel. Elindultunk visszafelé. A nagy dombot megmásztuk és jól elfáradtunk. Hazaértünk és a turistaszálló udvarán nagy játékba kezdtünk.

Ezen a napon még mentünk egy túrára. Hat km-t kellett oda-vissza túráznunk. A Kálvária dombra másztunk fel. Jól elfáradtunk, mire odaértünk. Annyi kereszt volt az út mellett, ahányszor Jézus összerogyott a terhe alatt. Mindenféle érdekességet láttunk. Visszafelé fáradtan érkezünk meg a szállóba. Pihentünk egy órát és lementünk vacsorázni. Kirándultunk Velembe is, egy forrásnál köveket gyűjtöttünk. Láttunk egy borzot. Így telt majdnem minden nap. Éjjel beszélgettünk, majd elaludtunk.

Nagyon jól éreztük magunkat, remélem jövőre is elmehetünk.

*Vajda Viktória
Schlepp Zsanett*

4. osztály

A Hét vezér forrásnál

Erdei iskolában Sziágyon

Augusztus 10-én a Hősök teréről elindultunk Sziágyra, az erdei iskolába táborozni. Szüleink személyautókkal vittek minket. Körülbelül 1 órát utaztunk. A táborba egy erdőn keresztül jutottunk el. Végre odaértünk az erdei iskolába.

Amikor kiszállt a kocsiból mindenki, megrohmoztuk a békás tavat. Amíg mi a tónál voltunk, addig szüleink kicsomagolták a ruháinkat. Vegyesen voltunk, fiúk és lányok egy szobában. Három diákársam anyukája maradt velünk a gyerekeknek főzni. Körülszemeztük a

helyet, majd nekiálltunk játszani. Egy pár gyerek tollasozott. Amíg mi futkároztunk, addig a szülők ebédet készítettek. Majd amikor már elrendezkedtünk, hazaindultak. Ebéd után a tanító bácsiékkel kézimecset rendeztünk. Majdnem hét óráig képzítettünk, utána mondták a Gabi néniék, hogy induljunk zuhanyozni. Úgy is lett. Másnap reggeli után elgyalogoltunk ki Rinyabesenyőbe, a legközelebbi faluba. Amikor odaértünk, jól elfáradtunk és lepihentünk. Pihenő után visszaindultunk Sziágyra. Miután visszaértünk, bementünk a szobánkba és ebédig lepihentünk. Következett az ebéd. Azután kipihentük magunkat, amíg a tanító bácsi megitta a kávéját. Addig kihoztuk a tankönyveket, leültünk a fapadokba és tanultunk. A tanulás után játszottunk még egy mecsetet. Aztán fürdeni mentünk. Fürdés után pótvacsorát is kaptunk. Utána le kellett feküdnünk. Másnap megreggeliztünk és elmentünk az erdőbe túrázni. Fenyves és tölgyes erdőn mentünk keresztül. Egy őzet is láttunk. Láttunk veszélyesség elleni port is fölakasztva a bokrokra. Utána tovább indultunk. Lepihentünk egy esőbeállónál, aztán tovább mentünk. A turistajelzéseket követve visszajutottunk a táborba. Így telt el ez a hét. Remélem, jövőre is elmehetünk!

Tóth Roland 4. o.

Bilakovics Zsuzsanna 4. o.

Bódis Bálint 4. o.

Kirándulás az iskolával

Egy szép őszi reggelen elindultam az iskolába. Nagyon izgultam, mert épp azon a napon mentünk kirándulni.

Amikor odaértem az iskolába még kevesen voltak, de azért a Zsuzsi tanító néni berakott a videóba egy természet-ről szóló filmet. Jó volt a videokazetta, de én még mindig izgultam. Hamarosan készülődtünk és elindultunk.

A séta során sok érdekességet láttunk. Madarakat, érdekes pókhálókat és mindenféle rovar, fát, bokrot. Odaértünk, letelepedtünk és elkezdtünk falatozni. Az első és második osztály elindult megnézni, hogy tudunk-e tovább menni. De sajnos nem lehetett tovább sétálni. Ezért kellett egy kicsit várni, hogy felszáradjon a fű. Addig ettünk, ittunk, viccelődtünk, nevetgeltünk. Nagyon örültünk, amikor a tanárok azt mondták, hogy rámehetünk a fűre. Sok szöcskét és tücsköt fogtunk. Az Ádám még egy békát is fogott, amitől a Viki úgy megijedt, hogy majdnem kifutott a világból. Ezután a Rutek Zsuzsi nagyon

feldühítette a Bilakovics Zsuzsit. Szedtünk sok fűvet, amit a Zsuzsika pokróca alá tettünk. Amikor közelített a másik Zsuzsi, ráfeküdtem a fűre. Mindenki harcolt a Bilakovics Zsuzsi ellen. Sajnos eljött az a pillanat, amikor azt mondták a tanárok, hogy pakoljunk. Ha-

zafelé még beszélgettünk és nézegetődtünk. Amikor visszaértünk, átmentünk ebédelni.

Nagyon szeretnék még egy ilyen kirándulást az iskolával és persze még egy ilyen fücsatát.

Fábos Veronika 3. o.

Ifjú zenebarátok világnapja

Egy keddi ének órára a Szeverina tanító néni kazzettát kért, amelyre dalokat énekelt. Az iskolában nagyon sokat próbáltuk a dalokat. Volt akinek a magas, volt akinek a mély hang volt a gyengéje. Én sokat gyakoroltam még otthon, esténként is. Remélem a többiek is ilyen szorgalmasan tanul-ták a dalokat. Két hét múlva eljött a nagy nap. Önkormányzat elől személyautókkal indultunk. Az út csúszós, havas volt. Megérkeztünk, bementünk az öltözőbe, átöltöztünk, majd próbáltunk. Kevés várakozás után üdvözölték Zimány, Kaposfüred, Mike, Magyaregres, Jutta résztvevőit. A jutai csoport az ötödik előadó volt. Volt egy bácsi, aki tangóharmonikán játszott, ő nagyon tetszett nekem. A műsorvezető mindig közölte, ki következik és ki készüljön fel. A résztvevők között sokan xilofonoztak. A 3 órás műsor után a zsűri döntése következett. Míg várakoztunk, a

Éneklés közben

Díjkiosztásra várva

büfében ettünk, ittunk és az udvaron a hóban játszottunk. Megszületett a döntés. Nagyon izgultunk. Meg is lett a sok munka eredménye, mert arany minősítést kaptunk és kis díszes szatyorkába ajándékot. Az értékelés között arany, ezüst, bronz minősítés szerepelt. Akik versenyen kívül zenéltek, énekeltek tortát vagy pezsgőt kaptak. A felkészítő tanítók jutalma egy szál virág volt.

Nagyon jó volt ez a verseny, én jövőre is el szeretnék menni, mert itt mindenki csak nyer!

Böröcfi Franciska 3. o.

A versenyen részt vettek: Endre Barbara, Kis Ildikó, Böröcfi Franciska, Csikós Katinka, Varga Renáta, Mátész Ágnes, Rapaty Lilla, Vajda Viktória.

Színházban voltunk

Ebben az évben először néztünk meg a jutai iskola tanulóival, osztálytársaimmal egy előadást a kaposvári Csiky Gergely Színház-

ban, melynek címe: Hókirálynő.

Különbusz vitt el minket az iskolától. Megérkeztünk és bementünk a színházba. Nagyon izgultunk, milyen lesz az előadás. Végre elkezdődött. A történet arról szólt, hogy egy gyönyörű, ám borzasztóan gonosz királynő elrabolta egy fiúnak a szívét és csókjával rávette, hogy mindenkit gyűlöljön és csak őt szeresse. Eközben a fiú barátnője sok nehéz akadályon ment át míg végül sikerült visszahoznia a fiút és feloldania az átkot. Hazaérve megünnepelték a nagy eseményt és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Az előadás után a busz hazavitt minket és

mi otthon örömmel meséltük szüleinknek a nagy élményt.

Rutek Zsuzsanna

4. oszt. tanuló

Képek: Borsós Zoltán 2. o.

TÉL

Esik a hó, ázok-fázok,
kergetem a hólabdákat.
Gyúrok egyet-kettőt-hármat,
megdobom a kiskutyámat.

Szánkót húzok dombtetőre,
csúszkálunk is nyakra-főre.
Lefele szán suhan velem
felborulok, jaj Istenem!

Nezdei Csilla 2. o.

HÓEMBER

Kívül, az ablakon át,
Látszik az elszáradt virág.
Reggel felébredek, s látom
Hóembert épít a barátom!

Felveszem a nagykabátom,
S szaladok át a szobámon,
Rohanok le a térre játszani,
Hóból finom labdákat
gyártani.

Zúdul a sok golyósereg,
Fut a rétre a sok gyerek.
Elmerülnek a játéokban,
A hóember gyártásban.

Itt az orra, itt a szája,
Mi legyen a nagykabátja?
Seprűt teszünk a kezébe,
S fazekat a tetejére.

Ő lesz a mi céltáblánk
Hógolyóval dobálnánk.

Böröczi Franciska 3. o.

A MI KUTYÁNK

Bikfic kutyánk tarka-barka,
farka hosszú, füle kajla,
szőre hosszú, orra barna,
huncut szeme nevet rajtam.

Bikfic kutyánk mindig ugat,
ébreszti a szomszédokat.
Jön a postás, Ő már jelez,
macska népek rettenetes.

Nezdei Csilla 2. o.

TAPSI NYUSZI ÉHEZ

Éhezni egy kis nyúlnak nem való
elkéne némi ennivaló! Gondolta Tapsi
és útnak eredt. A paci szénát, abrakot
éppen evett, így szólt: Ezt próbáld ki
nyúlapó, mindenképpen ez a jó!

Schlepp Nikoletta, 2.osztály

LONKA-HEGYI ÁLLATOK

Lonka-hegyen áll a bál,
Kivert kutya táncot jár.
Törpe kakas kukorékol,
Margitka meg kotkodákol.

Csibész kutya naphosszat
Nyuszi-musztit hajtja,
Kecskemama a gidáit
Mekegni tanítja.

Lajos papa tanyája
Sok kis állat hazája.
Együtt élnek békében:
kutya, macska, nyuszika
s a főcoca Árvácska.

Fábos Veronika 3. o.

MIKULÁS

Kinézek az ablakon,
S a havon át,
Látom már
A jó öreg Mikulást.

Horváth Attila 4. o.

Honnan ered a Mikulás ünnepe?

December hatodika egy keresztény szent Miklós püspök halálának az évfordulója. A mi kedves, nagyszakállú, piros ruhás, Mikulás bácsink tulajdonképpen az ő alakját idézi. Miklós püspök a Krisztus utáni IV. században élt a kis-ázsiai Myra városában. Életét csaknem kizárólag legendákból ismerjük. A legismertebb legenda képezi az alapját a mai Mikulás-napi ajándékozásnak. Egy szegény ember nagy inségben nem tudván mitévő legyen, három leányát akarta áruba bocsátani, de Szent Miklós három egymást követő éjszaka az ablakon át egy-egy penzészacskót dobott az alvó lányok szobájába, ezzel megmentette a becsületü-

ket és hozományokhoz is juttatta őket.

Hazánkban a középkori eredetű Mikulás-járás diákszokás volt. A Szent Miklós püspöknek és kíséretének felöltözött diákok fölkeresték a gyerekes házakat; a kisgyerekeket imádkoztatták, vizsgáztatták és tudásuk szerint jutalmazták vagy virgácsolták őket.

A Mikulás ajándékozásának szokása újabb keletű, a XX. század első évtizedéből származnak a legkorábbi adatok. A Miklós szó a szlovák nyelvű Mikulás formában került a magyar nyelvbe, ördögszerű kísérőjének, a krampusznak a neve pedig bajor-osztrák eredetű.

December hatodika elsősorban a gyerekek csendes, békés, ajándékváró ünnepe. A Mikulás jöttét halk csengettyűszó jelzi, majd a jóságos Mikulás puttönyából előkerültek az apró ajándékok, főként ajándék és gyümölcs. Hiszen a nagy ajándékozás napja a karácsony még hátra van, a két ünnep nálunk, a mi hagyományaink szerint nem ugyanaz. Mikulás napja a decemberi fagyos időben a szeretet ünnepének első meleg fuallata, egy pici mécsvirág, a nagy fényesség eljövetele az útn.

Donászy Magda

Télapó ünnepén

Típp-topp, típp-topp,
ki jön a nagy hóban?
Kípp-kopp, kípp-kopp,
ki van az ajtóban?

Itt van már a
nagyszakállú
Télapó! Csupa hó!
Puttönyában dió, mogyoró!

Csitt-csatt, csitt-csatt,
örül a sok gyermek,
hipp-hopp, hipp-hopp,
Télapó itt termett.

Mit hozott a
nagyszakállú
Télapó? Csupa jó!
Puttönyában dió, mogyoró!

Készítsünk Mikulásfigurát filcből

Hozzávaló anyagok: piros, fehér, fekete filcanyag kevéske fehér fonal. A szabásmintát pontosan átmásoljuk egy rajzlapra, majd körbevágjuk. Az így kapott papírmintát a megfelelő színű filcből kivágjuk, majd apró öltésekkel összevarrjuk.

